

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/69/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2515207884
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bundzelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2515207884.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Bundzelová a sudcov: JUDr. Janka Benkovičová a Mgr. Matúš Staríček, v spore žalobcu: S. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. L. XX, S., zast.: Mgr. Štefan Slovák, advokát, so sídlom Štefánikova trieda 33, Nitra, proti žalovaným: 1/ P. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XX, S., zast.: SOPKO LEGAL s.r.o., so sídlom Paulínska 24, Trnava, IČO: 47 631 741, 2/ Ing. S. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXX, S., o vydanie bezdôvodného obohatenia, na odvolanie žalovaného 1/ proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany zo dňa 10. marca 2021, č. k. 15C/333/2015-621, takto

rozhodol:

I. Odvolanie žalovaného 1/ sa o d m i e t a .

II. Žalobcovi sa voči žalovanému 1/ priznáva právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

III. Žalovanému 2/ sa voči žalovanému 1/ priznáva právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. konanie voči žalovanému 2/ zastavil a výrokom II. rozhodol, že žalovanému 2/ sa náhrada trov konania voči žalobcovi nepriznáva. Svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil aplikáciou § 144, § 145 ods. 1, § 146 ods. 1, 2, § 256 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a vecne tým, že pôvodná žalobkyňa (MVDr. K. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XX/XXX, S.) sa žalobou doručitou tamajšiemu súdu dňa 17.12.2015 domáhala od žalovaných 1/ a 2/ zaplata sumy 210.000,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% od 01.01.2015 až do zaplata s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého. Zároveň požadovala náhradu trov konania.

2. Pôvodná žalobkyňa tamajšiemu súdu doručila dňa 02.05.2019 späťvzatie žaloby voči žalovanému 2/ bez uvedenia dôvodu. Prílohou uvedeného späťvzatia žaloby voči žalovanému 2/ bolo vyhlásenie v tom čase právneho zástupcu žalovaného 2/ zo dňa 30.04.2019, v ktorom uviedol, že v prípade späťvzatia žaloby voči žalovanému 2/ si v konaní nebude uplatňovať trovy právneho zastúpenia.

3. Pôvodná žalobkyňa dňa 03.05.2019 doručila súdu návrh na zmenu subjektu na strane žalobcu, ktorý odôvodnila tým, že dňa 02.05.2019 uzatvorila zmluvu o postúpení pohľadávky, na základe ktorej sa novým veriteľom pohľadávky uplatnenej v konaní stal S. N., ktorý súhlasil so vstupom do konania na miesto pôvodnej žalobkyne. Uznesením č. k. 15C/333/2015-428 zo dňa 01.08.2019, právoplatným dňa 05.09.2019, súd pripustil zmenu na strane žalobcu.

4. Späťvzatie žaloby je dispozitívnym procesným úkonom žalobcu, z ktorého obsahu jednoznačne vyplýva prejav žalobcu, že na prejednaní svojej žaloby nemá záujem. Rozhodnutie o späťvzatí žaloby

je závislé na súhlasnom, či nesúhlasnom stanovisku druhej strany sporu k danému procesnému úkonu žalobcu. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 CSP alebo pojednávanie.

5. S poukazom na späťvzatie žaloby pôvodnou žalobkyňou voči žalovanému 2/, súd konanie voči žalovanému 2/ zastavil.

6. Vzhľadom k tomu, že k zastaveniu sporového konania voči žalovanému 2/ prišlo v dôsledku späťvzatia žaloby žalobcom, súd pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania skúmal procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách, teda aj na strane žalobcu, aj na strane žalovaného 2/. Pôvodná žalobkyňa zobrala žalobu voči žalovanému 2/ späť pred otvorením pojednávania, bez uvedenia dôvodu, preto je potrebné konštatovať, že procesne zavinila zastavenie konania a žalovaný 2/ má v tejto časti nárok na náhradu trov konania. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 256 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. Žalovanému 2/ nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal, vzhľadom na jeho vyjadrenie, že v prípade zastavenia konania voči nemu, si náhradu trov konania nebude uplatňovať.

7. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie žalovaný 1/ z dôvodu, že uznesenie bolo vydané v jeho neprospech. Žalovaný 2/ je totiž osobou, ktorá prevzala všetky práva a povinnosti zo zmluvy o uzavretí budúcej kúpnej zmluvy a zmluvy o zriadení vecných bremien zo dňa 17.09.2012, a to na základe zmluvy o postúpení práv a povinností zo dňa 24.05.2014 uzavretej medzi žalovaným 1/ ako postupcom a žalovaným 2/ ako postupníkom. Súhlas s postúpením práv a povinností vyjadrila pôvodná žalobkyňa v žalobe. Zastavenie konania voči žalovanému 2/ je v neprospech žalovaného 1/, pretože v prípade, že žalovaný 2/ nezostane stranou konania, nebude môcť súd prvej inštancie žalovaného 2/ rozsudkom zaviazat' k platobnej povinnosti podľa žaloby. Je v záujme žalovaného 1/, aby sa vec definitívne skončila. V prípade zastavenia konania voči žalovanému 2/ vzniká zbytočný priestor pre budúce súdne spory medzi žalovanými. Žalovaný 1/ označil postup sudu za neočakávaný, pretože počas konania sa súd vyjadril, že konanie voči žalovanému 2/ zastaví až v konečnom rozsudku. Žalovaný 1/ ďalej uviedol, že pôvodná žalobkyňa, žalobca a žalovaný 2/ sú navzájom spriaznení a svoje kroky koordinujú v úmysle spôsobiť žalovanému 1/ škodu, obrať ho o bývanie a ostatný majetok. Je v rozpore s logikou, aby v situácii, kedy dôkazy nasvedčujú zodpovednosti žalovaného 2/, pôvodná žalobkyňa zobrala voči nemu žalobu späť. Pravdivosti týchto domnienok nasvedčuje to, že žalovaného 2/ zastupuje ten istý advokát ako žalobcu. Ak pôvodná žalobkyňa nechcela žalovaného 2/ žalovať, no urobila tak a následne zobrala voči nemu žalobu späť, žalovaný 1/ to vníma ako manipuláciu s procesným predpisom, aby založila miestnu príslušnosť Okresného súdu Piešťany, namiesto vtedy príslušného Okresného súdu Bratislava IV, v obvode ktorého mal žalovaný 1/ trvalý pobyt. V nadväznosti na zmluvu o postúpení práv a povinností zo dňa 24.05.2014 sa na žalovaných 1/ a 2/ vzťahuje usporiadanie vo forme možných regresných nárokov, a preto žalovaný 1/ trvá na tom, aby konanie voči žalovanému 2/ naďalej prebiehalo.

8. K odvolaniu žalovaného 1/ sa vyjadril žalobca prostredníctvom právneho zástupcu s tým, že navrhol odvolanie žalovaného 1/ ako nedôvodné zamietnuť. Zmluva o postúpení práv a povinností uzavretá medzi žalovanými 1/ a 2/ bola zmluvným vzťahom medzi nimi a nijakým spôsobom nebola písomne alebo ústne aprobovaná pôvodnou žalobkyňou, čo pôvodná žalobkyňa potvrdila na pojednávaní i v čestnom prehlásení. Z tohto titulu je predmetná zmluva pre tento súdny spor irelevantná. Pokiaľ ide o vyjadrenie žalovaného 1/, že v prípade zastavenia konania voči žalovanému 2/ vzniká zbytočný priestor pre budúce súdne spory medzi žalovanými, k tomu žalobca uviedol, že pre prejednávaný spor je rozhodujúca zmluva o budúcej zmluve, ktorá bola uzavretá len medzi žalovaným 1/ a pôvodnou žalobkyňou, pričom v tomto súdnom spore sa jedná o splnenie povinnosti z tejto zmluvy. Žalobca vo vyjadrení potvrdil, že sú s pôvodnou žalobkyňou spriaznení, keďže na pojednávaní zhodne potvrdili, že spoločne zaplatili za záväzok, ktorý mal podľa zmluvy o budúcej zmluve zabezpečiť práve žalovaný 1/. Tvrdenie žalovaného 1/, že ho chce žalobca, resp. pôvodná žalobkyňa poškodiť, je viac než absurdné, pretože je to žalovaný 1/, ktorý prevzal peniaze od pôvodnej žalobkyne, resp. žalobcu. Žalovaný 1/ im teda spôsobil veľkú škodu a nie oni žalovanému 1/. Na základe tvrdení žalovaného 1/ u advokátky JUDr. K. o dostatočnom množstve finančných prostriedkov, aby sa súdil aj 10 rokov, má žalobca podozrenie, že všetky kroky žalovaného 1/ vedú len k tomu, aby dosiahol, čo najväčšie prietahy v tomto konaní, o čom svedčí aj jeho neúčast' na pojednávaniach a snaha zavádzať súd rôznymi nepodloženými tvrdeniami.

9. K odvolaniu žalovaného 1/ sa vyjadril taktiež žalovaný 2/, ktorý uviedol, že dňa 17.09.2012 nebol prítomný pri osvedčovaní podpisov zmluvy o budúcej kúpnej zmluve a zmluvy o zriadení vecných bremien uzavretej medzi žalovaným 1/ a pôvodnou žalobkyňou. Nemal tiež žiadnu potrebu, aby účastníci túto zmluvu uzatvorili. Zmluvu vypracovala jeho realitná kancelária podľa podmienok tak, ako si ich účastníci jednanja žalovaný 1/, žalobca a S. dohodli vrátane toho, že kupujúca bude pôvodná žalobkyňa. Zmluva bola vypracovaná bezodplatne. Z predaja neprijal žiadnu odmenu a pôvodnú žalobkyňu vtedy osobne nepoznal. Údaje kupujúcej mu mailom zaslal žalobca, ktorý musel byť pri osvedčení podpisov zmluvy. Po odchode S. mimo SR bol žalobca jediný, kto sa poznal s pôvodnou žalobkyňou a pre ktorého aj zmluvu upravovali. Podpisy na zmluve osvedčili dňa 17.09.2012 spoločne žalovaný 1/ a pôvodná žalobkyňa na Meste Piešťany (podľa knihy osvedčenia pravosti podpisov žalovaný 1/ pod poradovým číslom 5434/2012 a pôvodná žalobkyňa pod poradovým číslom 5435/2012). Z poradových čísiel logicky vyplýva, že žalovaný 1/ a pôvodná žalobkyňa podpisovali zmluvu spoločne a taktiež ju spoločne svojimi podpismi aj zapečatili (prvá strana vľavo hore). Žalovaný 2/ vo vyjadrení poukázal na čl. III zmluvy o postúpení práv a povinností uzatvorenej medzi žalovaným 1/ a žalovaným 2/, podľa ktorého kúpna cena, ktorú žalovaný 1/ prijal podľa čl. III. zmluvy o uzatvorení budúcej kúpnej zmluvy a zmluvy o zriadení vecných bremien vo výške 210.000,- eur od budúcej kupujúcej - pôvodnej žalobkyne, nie je predmetom podľa tejto zmluvy. Ďalej žalovaný 2/ uviedol, že od zmluvy odstúpil. Zmluvu podpísal pod nátlakom. Od pôvodnej žalobkyne neprijal žiadne peniaze. Nakoľko sa neobohatil, nemá čo vydať. Žalovaný 2/ považoval podanie žaloby voči nemu za účelovú snahu pôvodnej žalobkyne po dohode so žalovaným 1/ pripraviť žalovaného 2/ o majetok. Pri nahliadnutí do spisu zistil, že žalobca na odpovede žalovaného 1/ priamo neodpovedal a bol pri osvedčení podpisov zmluvy. Žalobca a žalovaný 1/ teda konajú v zhode.

10. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie proti uzneseniu bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), nie však oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie prípúšťa (§ 357 písm. a) CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), dospel k záveru, že odvolanie nebolo podané oprávnenou osobou a je potrebné ho odmietnuť.

11. Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

12. Podľa § 386 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

13. Odvolanie je riadnym opravným prostriedkom, ktorým strana sporu môže napadnúť rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak to zákon nevylučuje, resp. ak to zákon prípúšťa (§ 355 ods. 1 a 2 CSP). Preto sa tento opravný prostriedok považuje za univerzálny procesný úkon, ktorým sa strana sporu môže brániť proti výsledku postupu a konania súdu prvej inštancie v riadnom opravnom konaní.

14. Prípustnosť odvolania má vo všeobecnosti stránku objektívnu a subjektívnu. Objektívna stránka sa nevzťahuje na osobu konkrétneho odvolateľa a zohľadňuje (len) vecný aspekt tohto opravného prostriedku - či smeruje proti rozhodnutiu vykazujúcemu zákonné znaky rozhodnutia, proti ktorému je odvolanie prípustné.

15. Subjektívna stránka prípustnosti odvolania sa naproti tomu viaže na osobu konkrétneho odvolateľa a zohľadňuje osobný aspekt toho, kto podáva odvolanie, či je u neho daný dôvod, ktorý ho oprávňuje podať odvolanie (hoci aj proti rozhodnutiu objektívne napadnuteľnému týmto opravným prostriedkom). Takým dôvodom je skutočnosť, že rozhodnutím súdu prvej inštancie bol odvolateľ po procesnej stránke negatívne dotknutý a bola mu spôsobená ujma dopadajúca na jeho pomery. Toto subjektívne procesné oprávnenie ale nemá účastníka, v neprospech ktorého rozhodnutie súdu nevyznelo a ktorý týmto rozhodnutím nebol dotknutý vo svojich právach. Záver o tom, že podané odvolanie je prípustné, predpokladá zaujatie záveru o oboch stránkach jeho prípustnosti (tak objektívnej, ako aj subjektívnej), posúdenie subjektívnej prípustnosti odvolania, ale vo všeobecnosti predchádza posúdeniu objektívnej prípustnosti (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo 130/2009 zo dňa 26.01.2010).

16. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že žalovaný 1/ nie je oprávnenou osobou na podanie odvolania proti napadnutému uzneseniu súdu prvej inštancie, ktorým bolo zastavené konanie voči žalovanému 2/, nakoľko žalovaného 1/ nemožno považovať za stranu, v ktorej neprospech bolo toto rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Aj keď žalovaný 1/ môže subjektívne

vnímať, že je v jeho neprospech, ak v konaní bude vystupovať ako žalovaný už len on a nie aj žalovaný 2/, je však výsostným právom žalobcu ako pána sporu (dominus litis), aby sa rozhodol, koho bude v spore žalovať a ak sa počas konania rozhodne, že voči jednému alebo viacerým žalovaným zoberie žalobu späť, nesúhlas s takýmto späťvzatím spolu s uvedením vážnych dôvodov nesúhlasu môže vysloviť len ten žalovaný, ktorého sa toto späťvzatie bezprostredne týka. Na prípadný nesúhlas žalovaného, ktorého sa späťvzatie žaloby bezprostredne týka, sa však neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 CSP alebo pojednávanie (§ 146 ods. 1 a 2 CSP).

17. Iná situácia by nastala, ak by medzi žalovanými išlo o nerozlučné procesné spoločenstvo (§ 77 ods. 1 až 3 CSP), t. j. také spoločenstvo, v ktorom ide o také spoločné práva alebo povinnosti, že sa rozsudok musí vzťahovať na každého, kto vystupuje ako žalobca alebo žalovaný; procesný úkon jedného z nich platí i pre ostatných, pričom na zmenu žaloby, na jej späťvzatie, na uznanie nároku alebo vzdanie sa nároku a na uzavretie zmiery je potrebný súhlas všetkých, ktorí vystupujú na jednej strane.

18. Povahu procesného spoločenstva determinuje hmotné právo. Ak hmotné právo umožňuje, aby bol predmet konania prejednávaný samostatne voči každému spoločníkovi, ide o samostatné procesné spoločenstvo (por. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 43/2010).

19. V prejednáwanej veci sa pôvodná žalobkyňa domáha voči žalovaným 1/ a 2/ zaplata sumy 210.000,- eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05% od 01.01.2015 až do zaplata s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého. Zároveň žiada, aby súd zaviazal žalovaných 1/ a 2/ aj na náhradu trov konania. Z obsahu žaloby vyplýva, že pôvodná žalobkyňa ako budúca kupujúca a zároveň ako budúca povinná z vecného bremena uzavrela dňa 17.09.2012 so žalovaným 1/ ako budúcim predávajúcim a zároveň budúcim oprávneným z vecného bremena zmluvu o uzavretí budúcej kúpnej zmluvy a zmluvy o zriadení vecných bremien. Predmetom budúcej kúpy mali byť 3 novovytvorené susediace pozemky, ktoré mali vzniknúť rozdelením pozemku parc. č. 2016/2 v kat. úz. C.. Pôvodná žalobkyňa v deň podpisu predmetnej zmluvy uhradila podľa čl. III tejto zmluvy žalovanému 1/ na jeho účet dohodnutú kúpnu cenu vo výške 210.000,- eur. Žalovaný 1/ v stanovenej lehote nepredložil pôvodnej žalobkyni návrh kúpnej zmluvy. Zároveň sa ani jedna zo zmluvných strán nedomáhala na súde nahradenia prejavu vôle súdnym rozhodnutím v zmysle ust. § 50a ods. 2 Občianskeho zákonníka. Pôvodná žalobkyňa tiež zistila, že žalovaný 1/ nedal vypracovať geometrický plán, neupravil prístupovú komunikáciu a nezabezpečil elektrickú energiu z prístupovej komunikácie. Zároveň bolo zistené, že budúce novovytvorené pozemky, ktoré mali byť predmetom kúpy, neboli vôbec zahrnuté do územného rozhodnutia obce C. ako pozemky určené na zastavanie. Pôvodná žalobkyňa preto považovala svoje záväzky zo zmluvy za zaniknuté, na základe čoho žiada od žalovaného 1/ vydanie bezdôvodného obohatenia. Nakoľko žalovaný 1/ uzavrel medzičasom so žalovaným 2/ zmluvu o postúpení práv a povinností, na základe ktorej žalovaný 1/ ako postupca postúpil na žalovaného 2/ ako postupníka všetky práva a povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o uzavretí budúcej kúpnej zmluvy a zmluvy o zriadení vecných bremien zo dňa 17.09.2012, žalobkyňa sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia aj od žalovaného 2/.

20. V prejednáwanej veci žalovaní 1/ a 2/ tvoria samostatné procesné spoločenstvo. Hmotné právo umožňuje, aby bol žalobou uplatnený nárok prejednaný samostatne voči každému spoločníkovi. Ak rozhodne súd proti obom spoločníkom jedným rozhodnutím, nemusí sa rozhodnutie vzťahovať na obidvoch rovnako. Nakoľko na strane žalovaných ide o samostatné procesné spoločenstvo, koná každý z týchto účastníkov sám za seba.

21. Vzhľadom na povahu procesného spoločenstva medzi žalovaným 1/ a 2/ odvolací súd konštatuje, že žalovaný 1/ nie je oprávnenou osobou na podanie odvolania proti uzneseniu, ktorým bolo konanie voči žalovanému 2/ zastavené. Žalovanému 1/ zostávajú zachované všetky dostupné prostriedky procesnej obrany a ani zastavenie konania voči žalovanému 2/ nemá na jeho právne postavenie žiaden vplyv.

22. Odvolací súd preto odmietol odvolanie žalovaného 1/ v zmysle § 386 ods. 1 písm. b) CSP ako odvolanie, ktoré bolo podané neoprávnenou osobou.

23. Odmietnutie odvolania má v podstate rovnaké následky ako zastavenie konania a pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania sa skúma procesné zavinenie strany sporu. Z uvedeného hľadiska žalovaný 1/ zavinil, že jeho odvolanie bolo odmietnuté, preto v odvolacom konaní vzniklo žalobcovi a

žalovanému 2/, analogicky podľa § 256 CSP s poukazom na § 262 ods. 1 a 2 CSP právo na náhradu trov odvolacieho konania voči v odvolaní neúspešnému žalovanému 1/. Žalobcovi a žalovanému 2/ preto odvolací súd priznal právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto uznesenia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

24. Senát odvolacieho súdu toto uznesenie prijal pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).